

اطلاع‌رسانی قانون مدافعان حقوق کارگر و بعضی مسایل پیش روی جنبش کارگری

نظر به پرسش بعضی از دوستان و فعالان کارگری، به تناوب، در مورد مواضع قانون، در قبال تشکلهای مستقل کارگری و... به‌رغم تشریح مواضع در اساسنامه، مقاله‌های متعدد و مندرج در سایت قانون و غیره و جهت روشن شدن برخی از ابهامات موارد زیر ذکر می‌گردد:

۱- قانون از هر گونه تشکل مستقل کارگری اعم از شورا، اتحادیه و سندیکا و استقلال نهادهای کارگری از دولت، کارفرما و احزاب حمایت می‌کند. این استقلال مانع از همبستگی آنان با احزاب سیاسی و جنبش‌های اجتماعی مترقی در مبارزه مشترک برای پیشرفت اجتماعی، آزادی‌های دموکراتیک و عدالت نیست اما این پیوند و همبستگی نباید به محدودیت عمل این تشکلهای منتهی شود. نباید به استقلال آنها و خصلت مردمی آن خدشه وارد کند. زیرا نهادهای کارگری متعلق به همهی کارگران با گرایش‌های مختلف است. قانون معتقد است که موضوع تعیین‌کننده، میزان آگاهی طبقاتی، همبستگی و توانمندی کارگران در یک واحد می‌باشد و به تناسب آنها و نیز ظرف تاریخی، کارگران نوع تشکل را برای خود برمی‌گزینند.

در همین راستا قانون راه‌های سرمایه‌داری اعم از سه‌جانبه‌گرایی و غیره را مردود و خلاف منافع واقعی کارگران می‌داند.

۲- قانون معتقد به استفاده از نهادهای بین‌المللی کارگری جهت اطلاع‌رسانی در راستای ارتقای مبارزه کارگران و همبستگی با کارگران جهان است اما تمرکز محوری و اصلی خود را بر نیروهای داخلی (کارگران و فعالان کارگری) قرار می‌دهد.

۳- طبق اساسنامه قانون افراد متقاضی عضویت نباید همکاری با محافل ضد کارگری داشته باشند و لذا هر گونه همکاری با محافل حتی کارگری که وابسته به سرمایه‌داری جهانی می‌باشند را مردود و متضاد با منافع طبقه کارگر می‌داند.

۴- قانون از فعالیت‌ها و اقدامات کلیه جریانات و افراد فعال در جهت منافع کارگران حمایت نموده و همچنین تقسیم‌بندی و شاخص‌گذاری ذهنی و بدون موازین علمی را مردود می‌داند.

۵- قانون مدافعان حقوق کارگر وظیفه‌ی خود می‌داند که فارغ از مرزبندی‌های سیاسی و مطابق با منشور خود از حقوق انسان‌هایی که به هر شکل مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند دفاع نماید و به اعمال غیرانسانی (قانونی و غیرقانونی) اعتراض نماید و از آزادی فعالیت‌های اجتماعی برای کارگران و سایر اقشار جامعه دفاع می‌کند.

۶- جنگ‌افروزی یکی از ابزارهای نظام سرمایه‌داری برای حل بحران‌های خود است. به اعتقاد ما هرگونه جنگ‌افروزی و ایجاد زمینه‌های آن، تنها به ضرر کارگران و زحمتکشان است که هزینه‌های آن را کارگران، زحمتکشان، زنان و کودکان می‌پردازند. ما خواهان محکومیت جنگ‌طلبی و جنگ‌افروزی هستیم. زیرا به راه انداختن جنگ‌های فرقه‌ای و منطقه‌ای تنها به گسترش بنیادگرایی منجر می‌شود، که متناقض با منافع کارگران و زحمتکشان است.

در آخر قانون از نقد و بررسی علمی نظرات و عملکرد خود استقبال می‌کند و آن را فرصتی برای رشد آگاهی طبقاتی، همبستگی میان کارگران و ارتقای فعالیت‌های خود می‌شمارد.

روابط عمومی قانون مدافعان حقوق کارگر